

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Selve vurderingen af udviklingen på handelsbalancen har altid været særdeles usikker, og heller ikke har den været mere sikker fra handelsminister Krags side i sin tid. I 1948 bedømte handelsminister Krag importen til 3 100 mill. kr.; den blev 3 450 mill. kr., en difference på 349 mill. kr. Eksporten i samme år blev bedømt til 2 456 mill. kr.; den blev 2 740 mill. kr., en forskel på 284 mill. kr. I 1949 blev eksporten bedømt til 3 204 mill. kr.; den blev 3 648 mill. kr., altså en forskel på 444 mill. kr. I 1949 blev underskuddet på handelsbalancen af handelsminister Krag vurderet til 1 480 mill. kr.; det blev 627 mill. kr.

Jeg er selvfølgelig ganske enig med det ærede medlem hr. H. C. Hansen i, at usikkerheden bliver endnu større, når importpriserne svinger så stærkt, som tilfældet er, hvilket kan medføre, at importen i kvantum må gå ned, hvis planen skal holde. Men jeg vil tilføje, at man i planen nu også har regnet med nogen lagerreduktion.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen fremhævede, at betalingsspørgsmålet i øjeblikket er landets største problem og derfor må påkalde den allerstørste interesse. Det ærede medlem gjorde opmærksom på, at mit parti og jeg havde været nogle af de ivrigste til at begrænse handelsministerens beføjelser i vareforsyningsloven, og fremhævede, at det lovforslag, der her foreligger, på en udmærket måde illustrerede forskellen mellem agitationens tale og realiteterne, når man stilles overfor ansvaret.

Jeg synes nu, at forslaget er et udtryk for den ændring, der er sket i de økonomiske forhold, hvilket også kan siges på den måde, at der er en betydelig forskel i de vilkår, hvorunder vi nu må arbejde, og de vilkår, der var dengang, da jeg krævede bemyndigelserne fjernet. Vilkårene ser snævert noget anderledes ud end dengang, da jeg krævede bemyndigelsen til produktionsreguleringer ophævet. I 1949 fik vi en Marshallgave på 563 mill. kr. og et Marshalllån på 66 mill. kr. til dækning af et underskud på 285 mill. kr., så at der fremkom et overskud på betalingsbalancen på 344 mill. kr., hvorimod jeg står med et efterladt underskud på ca. 400 mill. kr. Bytteforholdet var i 1949 104 mod i december 77, hvad der betyder en forringelse på 26 pct., en forringelse, der er fortsat og har fundet udtryk i importpriseres stigning — som det ærede medlem

hr. H. C. Hansen omtalte —, hvad der yderligere har forringet bytteforholdet, således at det nu er 74. I 1949 var der faktisk ingen international knaphed på råvarer. Nu er der en lang række områder, hvor det ikke er muligt at skaffe de varer frem, som vi har brug for. Hvis jeg i dag stod overfor de forhold, der var gældende i 1949, er det klart, at jeg ikke ville fremsætte forslag om produktionsregulering.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen henledte opmærksomheden på de udtalelser, jeg havde fremsat i 1948 med hensyn til ekspropriationsbeføjelsen. Det er rigtigt, at jeg dengang har sagt, at hvis der opstod en situation, der nødvendiggjorde det, kunne handelsministeren på ethvert tidspunkt stille forslag om at få ekspropriationsbeføjelsen tilbage. Det er selvfølgelig altid en ministers ret at fremsætte forslag derom. Noget andet er, om det vil være nødvendigt i forbindelse med hudeordningen. Jeg kan oplyse om hudeordningen, at handelsministeriet allerede overfor hudegrossisterne har fremhævet, at det er forbudt at tilbageholde huder for at afvente højere priser. Hudeproblemet, som både det ærede medlem hr. H. C. Hansen og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) var inde på, må vi finde en løsning på, deri er jeg enig med de to ærede medlemmer. Den forrige regering har tumlet med hudeproblemet og ikke fået det løst. Jeg håber, at det bliver muligt at finde frem til en ordning, der kan blive mere tilfredsstillende end den bestående, så der både kan blive flere indenlandske huder til rådighed og prisspørgsmålet kan løses. Falder der først ro om disse ting, vil der næppe være noget behov for ekspropriationsbeføjelsen med henblik på huder.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen har omtalt, at jeg en gang tidligere har måttet erkende ansvarets tyngde ved at gå med til prislovforslaget — og navnlig til den dertil knyttede skrivelse fra priskontrolrådet —, som det ærede medlem havde forelagt, da han var minister. Jeg havde ikke dengang noget imod selve prislovforslaget, men det er rigtigt, at jeg kritiserede skrivelsen fra priskontrolrådet. Da skrivelsens indhold senere blev klarlagt, er det også rigtigt, at jeg godkendte den. Om forståelsen af skrivelsen skal jeg henviser til mine udtalelser i betænkningen vedrørende prisloven, hvor spørgsmålet om genanskaffelsesprisens beregning blev klarlagt. Jeg kunne i sin tid ikke, i hvert fald ikke under debatten her i tinget, få den